

מנצח: עומר אריאלי | במאי: גבריאלה ריביס

מאדאם בטרפליי

מאת ג'אקומו פוצ'יני
ליברית: לואיג'י איליקה וג'וזפה ג'אקוזה

נובמבר 2024

תודות

לתורמים ולידידים של האופרה הירושלמית: סוזן פריד, זכאי בן חיים, ארנולד וויקטוריה קיש, חיה יעקב זרם, סוזן וז'אק גורלין, יהודה ונורית רוזנברג, יעקב ואורה רינגל, עדינה ויונתן הלוי, לאה ומשה פלבר, רוקי והשי בילט, דינה אבני, פיטר קאלס, וויליס ס. קאלס, דבורה גולדשטיין, יאיר ואילה מרוקו, ענת שבו-פרלמוטר, אפרים אברמסון, צבי ויהודית אורבך, מורי ניומן והרי קוסטר, ג'ולי יעקב שור.

למתנדבים: ג'ו ויצמן, גולי חמיאל, פרנסואז כפרי, שלמה פוקס, דבי עזרן, פנינה יעיש, טוביה בלובשטיין, וונדי גרדנר.

לתורמים ולידידים הנפלאים של האופרה הירושלמית שהעדיפו להישאר בעילום שם, חובבי האופרה, שתרומתם הנדיבה ותמיכתם לכל אורך הדרך מסייעות לנו בהגשמת החלום של הפקות אופרה בירושלים.

לזכרון חי של תומס "יעקב" ביוקלר - "אנו מרימים את כוסנו לכבוד אלה הפורחים בשלג המר" - זכאי בן חיים, אליעזר בן חיים וירון שילה.

האופרה "מאדאם בטרפליי" חוברת בהשראת סיפור קצר בשם זה מאת ג'ון לוטר לונג משנת 1898. הסיפור התבסס על הרומן הצרפתי מאת פייר לוטי בשם "מאדאם כריזנטמה" (1887) ועובד למחזה על ידי דיוויד בלאסקו.

פוצ'יני, שצפה במחזהו של בלאסקו בלונדון בשנת 1900, הלך שבי אחר סיפורה הנוגע ללב של צ'ו צ'ו סאן - נערה יפנית רגישה ופגיעה, הנישאת לבנג'מין פרנקלין פינקרטון, קצין הצי האמריקאי קשה הלב, וננטשת על ידו.

(יצוין כי ישנם חוקרים הטוענים כי ארועים כאלה אכן התרחשו בנגסאקי בסוף המאה התשע עשרה).

הלחנת האופרה ארכה ארבע שנים. הופעת הבכורה היתה בפרברואר 1904 בבית האופרה לה סקאלה שבמילאנו.

"מאדאם בטרפליי" היא אחת האופרות האהובות ביותר ברפרטואר העולמי והיא מועלית דרך קבע על בימות כל בתי האופרה בעולם.

האופרה המקורית מתרחשת בנגסאקי בתקופת חייו של המלחין, אך בהפקה זו של האופרה הירושלמית העלילה מתרחשת בנגסאקי מיד אחרי מלחמת העולם השנייה והטלת פצצות האטום על הירושימה ונגסאקי.

בהעלאתה אנו מציינים היום מאה שנה למותו של ג. פוצ'יני בנובמבר 1924.

האופרה הירושלמית נוסדה בשנת 2011, כשמטרותיה העיקריות הן להעניק לירושלים אופרה משלה, עם הפקות איכותיות, ולקדם אמנים ישראלים ועולים חדשים מוכשרים לצד אמנים מנוסים מהארץ ומחו"ל.

הפקותיה העיקריות: "דון ג'ובאני", "נישואי פיגרו", "חליל הקסם" ו"כך עושות כולן" מאת מוצרט, "מאדאם באטרפליי" ו"האדרת" מאת פוצ'יני, "הספר מסביליה" מאת רוסיני, "הנזל וגרטל" מאת הומפרדינק, "ריגולטו" ו"לה טרוויאטה" מאת ורדי, "שיקוי האהבה" מאת דוניצטי, "יומנה של אנה פרנק" מאת ג. פריד.

"הזמרת" מאת היידן, "היונה" מאת גונו, האופרטות "חתונה לאור עששיות" מאת ז'ק אופנבך ו"החינוך הלקוי" מאת עמנואל שברייה, "לה קונטדינה" ("בת הכפר") מאת י. האסה ו"ארמידה ורינלדו" מאת ג. סרטי – כולן בבכורה ישראלית.

כל ההפקות זכו לתגובה נלהבת של הקהל ושל המבקרים.

האופרה הירושלמית נתמכת על ידי משרד התרבות ועיריית ירושלים, אך עיקר תקציבה מבוסס על תרומות מקרנות ותורמים פרטיים. המשך קיומה של האופרה הירושלמית תלוי בנדיבות לבם של תומכים ושוחרי תרבות הרואים באופרה חלק חשוב בפסיפס חיי התרבות של ירושלים, בירת ישראל. נודה לכם מאוד על עזרתכם אשר תאפשר לנו את המשך פעילותנו.

ההנהלה

עו"ד פרן ברניס, יו"ר הוועד המנהל | מנון ויצמן, מפיקה, מייסדת

ד"ר אפרים חמיאל, חבר | ליאורה נחמני, חברה

עומר אריאלי, מנהל מוסיקלי

שלמה פוקס, יו"ר ועדת הביקורת | פנינה יעיש, חברת ועדת הביקורת

כיצד לתרום לאופרה הירושלמית:

* תשלום באמצעות המחאה בש"ח לפקודת האופרה הירושלמית.

* העברה בנקאית לחשבון האופרה הירושלמית, בנק הפועלים סניף רחביה 782, רחוב עזה 38, חשבון 259733.

IBAN: IL45012574000000259733, SWIFT ADDRESS: POALILIT

* באתר האופרה הירושלמית – jerusalemopera.com

* באמצעות www.jgive.com JGive

איש הקשר: ד"ר אפרים חמיאל +972-54-4516853

העמותה היא בעלת "אישור ניהול תקין" מאז שנת 2014 ובעלת הכרה על פי סעיף 46 לפקודת מס הכנסה.

כמו כן, האופרה הירושלמית מוכרת בארה"ב על ידי P.E.F., לשם קבלת תרומות פטורות ממס, ובארצות נוספות ע"י הקרן לירושלים.

למידע נוסף בקרו באתר שלנו: JERUSALEMOPERA.COM

על מאדאם בטרפליי

הגרסאות

פוצ'יני יצר חמש גרסאות שונות של "מאדאם בטרפליי" עוד לפני שאופרה זו הפכה לאחת האופרות האהובות ביותר בעולם. הגרסה המקורית בת שתי המערכות אשר הועלתה בהופעת הבכורה ב"לה סקאלה" של מילנו ב-17.2.1904 לא התקבלה באהדה על ידי הקהל. פוצ'יני שינה את התכליל, ופיצל את המערכה השניה לשתיים כשהמקהלה המזמזמת בפה סגור מהווה מעין גשר בין המערכה השניה והשלישית. הגרסה המתוקנת הועלתה במאי 1904 וזכתה להצלחה מיידית. הגרסה המוכרת והמועלית ביותר היום היא הגרסה החמישית והאחרונה, אותה ערך פוצ'יני בשנת 1907.

דגל הכוכבים

יש מאזינים המופתעים לשמוע את ההמנון הלאומי של ארה"ב מושמע מספר פעמים במהלך האופרה. אך בזמנו של פוצ'יני השיר היה ידוע כהמנון של צי ארה"ב, וזאת עוד משנת 1889. הוא הפך להיות ההמנון הלאומי של ארה"ב רק בשנת 1931, על פי צו הקונגרס אשר נחתם על ידי הנשיא הרברט הובר.

שתי התיבות הראשונות באריה של פינקרטון "בכל מקום בעולם" ("Dovunque al mondo") לקוחות ישירות מתוך ההמנון, בעוד שבמנגינה של "O say, can you see..." משתמש פוצ'יני באריות מאוחרות יותר, הן של פינקרטון והן של בטרפליי עצמה.

השימוש בהמנון הצי דווקא הוא בעל חשיבות רבה: זוהי רמיזה להתנהגות הסטריאוטיפית של מלחים, שנהגו ליצור מערכות יחסים שטחיות וזמניות עם נשים בנמלים שונים, ללא התחשבות בהשפעה שתהיה לכך על הנשים שאותן נטשו כאשר הפליגו חזרה. באמצעות השימוש בהמנון הצי מציג פוצ'יני את גישתו קלת הדעת והאופורטוניסטית של פינקרטון לנישואיו עם בטרפליי, כאילו אמר לנו שזהו הדבר שיש לצפות לו מיורד ים.

פוצ'יני משתמש בהמנון באותה אריה ('Dovunque al mondo') בה מתאר פינקרטון בפני שארפלס את היאנקי הנודד, אשר מטיל עוגן כחפצו ולוקח לו בחורה בכל נמל אליו הוא מגיע:

פינקרטון: החיים אינם מספקים אותו

אם אינו יכול לקטוף את הפרחים בכל חוף...

שרפלס: אלה כללי התנהגות נוחים לרגע.

פינקרטון:... אהבה של כל בחורה יפה.

P: *La vita ei non appaga*

se non fa suo tesor i fiori d'ogni plaga...

Sha: *È un facile vangelo...*

P: *d'ogni bella gli amor*

בהמשך מרים פינקרטון כוסית עם שארפלס לכבוד נישואיו, ואומר בפה מלא כי כוונתו האמיתית היא לשאת לאישה בחורה אמריקאית בנישואים אמיתיים.

צ'ו צ'ו סאן – חולשה או גבורה

צ'ו צ'ו סאן (בטרפליי) היא נערה צעירה בת חמש עשרה ממשפחה ענייה, שנישואיה לפינקרטון אורגנו על ידי גורו השדכן בהסכמת בני משפחתה. יש האומרים כי היא היתה קרבת לנצלנותם, ורואים בה דמות חלשה אשר איננה לוקחת את גורלה בידיה אלא נסחפת אחרי האירועים עד אשר היא נאלצת לנטוש את בנה ולסיים את חייה.

אך האם אכן כך הוא הדבר?

באופרה מוצגת בטרפליי לעיתים כשברירית ונאיבית, אך כל פעולותיה ומעשיה מעידים על נחישות ועוצמה.

בסיום המערכה הראשונה היא אומרת לפינקרטון:
"אומרים שמעבר לים,
כאשר פרפר נופל לידינו של האדם,
הוא נדקר בסיכה
ומוצמד אל לוח!..."

*"Dicon ch'oltre mare
se cade in man dell'uom
ogni farfalla d'uno spillo
è trafitta ed in tavola infitta!..."*

זהו משפט המתאר היטב את דמותה: היא מפוכחת לגמרי, ומשתמשת במטפורה המצמררת של הפרפר כדי להביע את פחדיה העמוקים ואת פגיעותה. היא מודעת לשוני התרבותי שבינה ובין פינקרטון, יודעת שפינקרטון רואה בה רכוש זמני או תענוג חולף ולא בת זוג אמיתית, ועל כן היא חרדה לגורלה.

כל מעשיה של בטרפליי נובעים מבחירותיה שלה, והיא מפגינה עוצמה ההולכת וגוברת ככל שהאופרה מתקדמת: היא בוחרת ליטול את הסיכון ולהינשא לפינקרטון למרות שהיא מודעת להבדלים ביניהם, דבר המעיד על נחישותה לשלוט בגורלה; היא מחליטה לעזוב את משפחתה למענו וממירה את דתה, כשהיא משלמת מחיר אישי כבד; היא עומדת באומץ מול הבקורת

שמשפחתה מטיחה בה; והיא דוחה את יאמאדורי ובעקבות כך יתכן שגם מחזרים פוטנציאליים אחרים.

באריה הנפלאה שלה במערכה השניה – "יום יפה אחד" – "Un bel dì" – היא מבטאת את נאמנותה לפינקרטון ואת מסירותה המוחלטת לדרך שבה בחרה ואשר בה דבקה, גם אם הדברים כרוכים בקשיים.

אריית הפרידה שלה היא אצילית ומביעה אהבה בלתי מותנית לבנה. בהחלטתה לנטוש את בנה ולמוסרו לידי פינקרטון היא איננה נכנעת לבקשת פינקרטון, אלא עושה פעולה אקטיבית ושקולה, ומאפשרת בכך לבנה עתיד טוב יותר, בארץ ובתרבות בהם היא בחרה, תוך שהיא משאירה לו את הזכרון של אם שהיתה חזקה דייה כדי להקריב את עצמה למענו. וכאשר כלו כל הקיצין היא בוחרת במוות מתוך כבוד, מוות שאותו ציווה לה אביה. היא מעדיפה למות מאשר לחיות חיי חרפה, וזאת מתוך אותה תחושת כבוד עצמי אשר הנחתה אותה לאורך כל חייה.

לפיכך, בטרפליי איננה קרבת פסיבי של גורלה, אלא דמות המחליטה החלטות קשות ואמיצות, המונעות על ידי האהבה, תחושת החובה והכבוד. כוחה נובע ממחויבותה חסרת הפניות לבחירות שהיא עושה, והיא זוכה באהדת הצופים לא מתוך רחמים, אלא משום שעל אף שהיא נמצאת בעמדת נחיתות – היא הדמות החזקה שבאופרה.

מערכה ראשונה

יפן. סגן בנג'מין פרנקלין פינקרטון מצי ארה"ב בוחן בית המשקיף על נמל נגסאקי, אותו שכר מהשדכן גורו. הבית כולל שלושה משרתים, וגישה - צ'ו צ'ו סאן, הידועה גם בשם "מאדאם בטרפליי". חוזה השכירות הוא ל-999 שנה, עם אפשרות חידוש בכל חודש.

שארפלס, הקונסול האמריקאי, מגיע אל הבית. פינקרטון, שמתכוון לשאת את בטרפליי לאישה, חולק איתו את פילוסופיית החיים חסרת הדאגות שלו, ואומר שאינו בטוח אם רגשותיו כלפי בטרפליי הם כנים או שמא זו אינה אלא גחמה. שארפלס מזהיר אותו שבטרפליי עלולה לקחת את הנישואין ברצינות, אך פינקרטון פוטר את דאגותיו כלאחר יד, באומרו שבסופו של דבר הוא יתחתן עם אישה אמריקאית אמיתית.

בטרפליי מגיעה לטקס הנישואין בלוויית חברותיה. היא מודה שהיא בת 15, ממשפחה מיוחסת אשר ירדה מנכסיה, דבר אשר אילץ אותה להפוך לגיישה. היא מגלה לפינקרטון שהיא ביקרה במיסיון הנוצרי מתוך כוונה להמיר את דתה. אחרי טקס הנישואין מגיע דודה הבונזו (כהן דת בודהיסטי), ומקלל אותה על שנטשה את דת אבותיה. קרוביה של בטרפליי מגנים אותה, ופינקרטון פוקד על כולם לצאת. פינקרטון מנחם אותה, ומאוחר יותר הם נפגשים בגן וממשים את אהבתם.

מערכה שנייה

שש שנים חלפו מאז הפליג פינקרטון חזרה לאמריקה, וצ'ו צ'ו סאן מחכה בביתה לשובו. סוזוקי מתפללת לאלים בבקשת עזרה, אך בטרפליי נוזפת בה קשות על שהיא מעדיפה להאמין באלים היפנים העצלים ואינה מאמינה להבטחתו של פינקרטון כי ישוב.

שארפלס מופיע עם מכתב מפינקרטון, אך לפני שעולה בידו להקריא אותו לבטרפליי מופיע גורו השדכן ועמו המחזר האחרון, הנסיך העשיר יאמאדורי. בטרפליי מגישה בנימוס תה לאורחיה, אך מתעקשת על כך שהיא איננה פנויה לנישואין ושבעלה האמריקאי לא נטש אותה. היא משלחת מביתה את גורו ואת יאמאדורי. שארפלס מנסה שוב להקריא את מכתבו של פינקרטון, ומציע לבטרפליי לשקול את הצעתו של יאמאדורי. בתשובה לכך היא מציגה בפניו את הילד שילדה לפינקרטון. היא אומרת ששמו הוא "יגון", אך כאשר אביו ישוב יהיה שמו "שמחה". שארפלס נסער מכדי לספר לה את תוכן המכתב. הוא יוצא, בהבטיחו לספר לפינקרטון על קיומו של הילד. יריית תותח בנמל מבשרת על בוא ספינה - זוהי ספינתו של פינקרטון. בטרפליי מתמלאת שמחה רבה ויחד עם סוזוקי הן מקשטות את הבית בפרחים מהגן. כאשר יורד הלילה מעבירות בטרפליי וסוזוקי עם הילד ליל שימורים וצופות על הנמל.

מערכה שלישית

עם עלות השחר עומדת סוזוקי על כך שבטרפליי תישן מעט. בטרפליי לוקחת את הילד חזרה הביתה. שארפלס מופיע יחד עם פינקרטון וקייט, אשתו החדשה של פינקרטון. סוזוקי מבינה מי היא האישה האמריקאית ומסכימה לעזור לו לבשר לבטרפליי את החדשות. פינקרטון נמלא רגשות אשם ונמלט מהמקום, כשהוא נזכר בימים היפים שעברו עליהם בבית. בטרפליי ממהרת להיכנס בתקווה למצוא את פינקרטון, אך במקום זאת היא רואה את קייט. כשהיא מבינה מה המצב, היא מסכימה להעביר את הילד לידי פינקרטון, אך עומדת על כך שהוא יבוא בעצמו לקחתו. היא משלחת את כולם, ואז נוטלת את הפיגיון שבאמצעותו התאבד אביה, כשהיא מעדיפה למות בכבוד מאשר לחיות בחרפה. הילד נכנס ומעכב אותה לרגע, אך היא נפרדת ממנו לשלום וקושרת את עיניו. היא דוקרת את עצמה, ואז מגיע פינקרטון כשכולו נסער וקורא בשמה.

דבר הבמאי - גבריאלה ריביס קונספט הבימוי

לעיתים יש חשש שיצירת מופת זו של פוצ'יני תצטמצם לכדי תאור של יפן כמו זה של גלית נוף פשוטה. אולם אני מאמין, שכאשר החליט המלחין האיטלקי הדגול לעבד את מחזהו של דיוויד בלאסקו לאופרה, הוא הלך שבי בראש וראשונה אחרי אופייה של הגיבורה - אחרי האמון הבלתי מעורער שנתנה ב"בעלה", ומעל הכל, באהבה.

צ'ו צ'ו סאן נראית כמעט לא מודעת למתרחש סביבה; היא מסרבת להקשיב לאיש, דבר אשר מוביל אותה בסופו של דבר לבידוד כמעט מוחלט מכל קרוביה.

את ההשראה להפקת יצירה זו קבלתי מההיסטוריה של "כלות המלחמה" - אותן נשים אשר, אחרי מלחמת העולם השניה, נישאו לחיילים אמריקאיים, עזבו הכל ועברו עימם לארצם. ביפן בלבד היו 45,000 נשים כאלה, וצ'ו צ'ו סאן היתה יכולה בקלות להיות אחת מהן. היא היתה מוכנה להקריב הכל למען פינקרטון ולהגשים את חלומה על חיים חדשים באמריקה.

בליברטו המקורי, המעשה החמור ביותר שעשתה צ'ו צ'ו סאן היה להמיר את דתה לנצרות, דבר אשר הוביל לנידויה על ידי קרוביה ובראשם הדוד בונזו. בעבור כלות המלחמה, ה"בגידה" נחשבה יותר כאקט פוליטי - דחיית ארצן אחרי התבוסה הנוראה היתה בגידה הקשורה לדת, שכן הקיסר היה נחשב לאל.

מטרת הבימוי שלי היא להדגיש את בידודה של צ'ו צ'ו סאן ואת הבחירות הקשות שהביאו אותה לנקודה זו, אשר מוכיחות שוב עד כמה שונים הם מניעי האהבה מאלה של הפוליטיקה והמלחמה.

המשתתפים

עומר אריאלי מנהל מוסיקלי ומנצח
גבריאלה ריביס במאי

הזמרים

אולגה סנדרסקאיה סופרן
נועה הופ שיאון מצו סופרן
איוון דפביאני טנור
שחף רגב בריטון
מרק שיימר טנור
דימה נגרימובסקי בס
סרגיי ברטנב טנור
לב אלגרדט בס
דוד קובנסקי בס
רומי זליג סופרן
חרות ישלח מצו סופרן
וונדי גרדנר מצו סופרן
מיילס סנדרסקי ילד

המקהלה

רומי זליג, סירין טרבוש, אנג'לינה טולסטיקובה,
וונדי גרדנר, חרות ישלח, דארינה צ'יזיק,
חדווה שנקולבסקי, בר שלין, מרק שיימר,
סרגיי ברטנב, נטע מודלינגר, דוד קובנסקי.

התזמורת הסימפונית ירושלים

עופר אמסלם מנכ"ל
סלבה קוזודוי מנהל הפקה
לאה פרנקל מנהלת שיווק ומכירות
שרית בראשי שיווק ומכירות
יניב קוריס אחראי אתר ומדיה

צוות ההפקה

מפיקה חרות ישלח
עוזרת במאי דניאל לסרי
תלבושות, תפאורה ואביזרים יותם רותם
מנהל הצגה עידו אורון
איפור לילך אופק
עוזרת למאפרת נדיה קרימן
תאורה והקלטה יבגני יאנוב
פסנתרן חזרות בנימין גודמן
תרגום והכנת כתוביות
אשרי שגב, פרן ברניס, ליאורה נחמני, עומר אריאלי
הכנת מצגת התרגום והקרנה דניאל לסרי
צילום וידאו שניר קציר
צילום סטילס יניב נדב
עיצוב גרפי רויטל תורן
יחסי ציבור ערן זקס
שיווק במדיה גולן רייז, בימות דיגיטל

Eyal Zaganan

עומר אריאלי מנהל מוסיקלי, מנצח

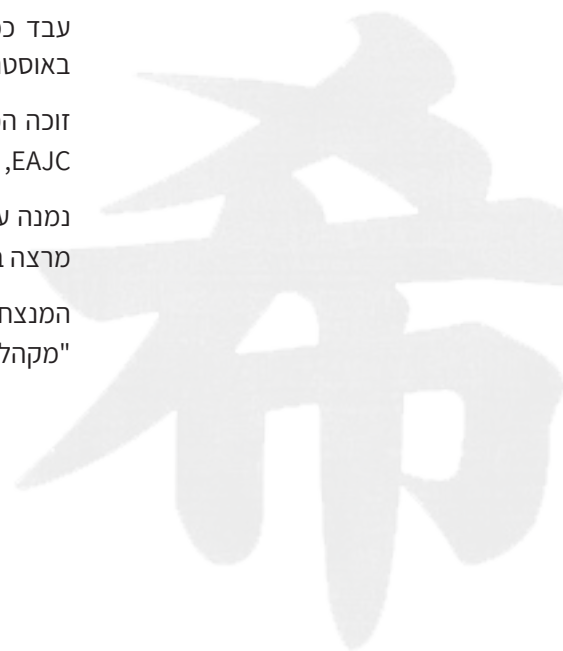
ניצח על הפילהרמונית של סופיה, הפילהרמונית של דורטמונד, ה"אמריקן סימפוני", תזמורת מדרנה, ועל רוב התזמורות הישראליות.

עבד כמדריך זמרים ומנצח בבתי אופרה ופסטיבלים רבים באוסטריה, גרמניה ואיטליה.

זוכה הפרס הראשון בתחרות "בלוודר" בוינה (2002), ובקרן EAJC, פריס (2005).

מננה על סגל האקדמיה למוסיקה ומחול בירושלים, בה הוא מרצה בקורסים שונים.

המנצח והמנהל המוסיקלי של תזמורת "חובבי המוסיקה" ושל "מקהלת אורטוריו ירושלים".

Elad Zagman

גבריאלה ריביס כמאי

הופיע בבתי האופרה החשובים ביותר של איטליה, כגון: האופרה של רומא, פירנצה, ונציה, בולוניה, הארנה של ורונה ואחרים. הקריירה הבינלאומית שלו כוללת הופעות בבתי אופרה בספרד, גרמניה, איטליה, יפן, יוון ורוסיה. הוא אורח קבוע באופרה של מונטה קרלו ומוזמן לבתי אופרה חשובים כמו האופרה של ציריך, האופרה הישראלית, פסטיבל פרלדה (ספרד), פסטיבל אמנויות באוראנז' (צרפת), והתיאטרון הלאומי של פראג (צ'כיה), רייקה (קרואטיה), קזאן (רוסיה), מאריבור (סלובניה) ועוד.

תפקידיו העיקריים כוללים את דון ג'ובאני ב"דון ג'ובאני", הרוזן אלמוויה ב"נישואי פיגרו" ו-דון אלפונסו ב"כך עשות כולן" מאת מוצרט; דנילו ב"האלמנה העליזה" מאת להאר, בלקורה ו-דולקמרה ב"שיקוי האהבה" מאת רוסיני וכן פיגרו ו-ברטולו ב"הספר מסביליה"; ז'רמון ב"לה טרוויאטה" מאת ורדי; מרצ'לו ב"לה בוהם" מאת פוצ'יני, שרפס ב"מאדאם בטרפליי"; אסקמיו ב"כרמן" מאת ביזה ועוד. הוא מוזמן לעיתים קרובות להופיע באופרות בנות זמננו, והופיע פעמיים בהופעות בכורה בתפקיד מחמוד ב"מותו של קלינגהופר" מאת ג'ון אדאמס באיטליה ובצ'כיה.

מופיע בקונצרטים בתכניות של מוסיקה דתית, ושירים צרפתיים וגרמנים.

כמאי ביים מספר אופרות, ביניהן: "דון ג'ובאני" ו"מאדאם בטרפליי". באופרה הירושלמית ביים את "מאדאם בטרפליי", "ריגולטו" "לה קנטרינה" ת"דון ג'ובאני" ו-"לה קונטדינה" (בת הכפר).

מנהל את פסטיבל "פיקולו" בצפון מזרח איטליה ואת אירוע "האופרה ללא גבולות" בין איטליה וסלובניה.

Olga Zakrevska, folgastudio.com

אולגה סנדרסקאיה סופרן

נולדה ברוסיה. למדה בקולג' למוסיקה סובינוב ובקונסרבטוריון של סנט פטרבורג. עם סיום לימודיה הצטרפה לאקדמיה לזמרים צעירים של תיאטרון מרינסקי בהדרכתה של לאריסה גרגייבה.

השתתפה בכיתות אמן של אלנה אוברזטסובה ולמדה בפריס אצל אילאנה קוטרובס.

היתה חברה במרכז ההשתלמות פלסידו דומינגו בוולנסיה, והוזמנה להשתתף בין אמני האקדמיה רוסיאנה בפסטיבל האופרה של רוסיני בפזארו.

זכתה בפרס בתחרות השירה הבינלאומית סטאנהאמר שבשבדיה, ובפרס הראשון בתחרות האופרה גרדה ליסנר בניו יורק.

בין תפקידיה האופראיים: מרפה ב"כלת הצאר" מאת רימסקי קורסקוב, מתילד ב"וילהלם טל" מאת רוסיני; סמיראמידה באופרה "סמיראמידה" מאת רוסיני; אמאלטאה ב"משה במצרים" מאת רוסיני; אדלה ב"העטלף" מאת ריכרד שטראוס; מיכאלה ב"כרמן" מאת ביזה; דונה אנה ב"דון ג'ובאני" מאת מוצרט, ויולטה ב"לה טרוויאטה" מאת ורדי, מימי ב"לה בוהם" מאת פוצ'יני ועוד.

הופיעה בקונצרטים רבים בישראל ובחו"ל.

הרפרטואר הקונצרטני שלה כולל: סופרן סולו ב"סימפונית הים" מאת ראלף ווהן וויליאמס, "מיסה חגיגית קטנה" מאת רוסיני, הסימפוניה התשיעית של בטהובן, הסימפוניה הרביעית של מאהלר.

מופיעה לעיתים קרובות עם האופרה הירושלמית.

הוציאה תקליטור ביכורים של לידר ב-MSR classic בארצות הברית.

איוואן דפביאני טנור

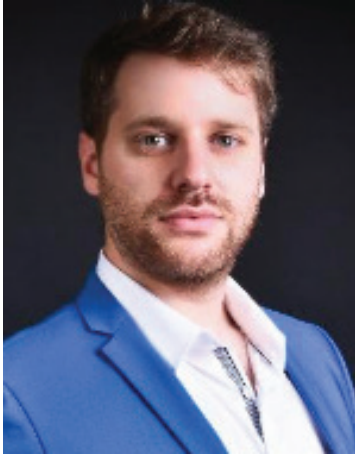
טנור לירי, יליד איטליה 1986. למד אצל וויליאם מטאוצי וסיים את הקונסרבטוריון על שם ורדי במילנו. הופעתו הראשונה באופרה היתה באופרה "החבר פריץ" מאת מסקאני עם לאו נוצ'י ודונאטו רנצטי. מאוחר יותר נבחר על ידי ריקרדו מוטי לאקדמיה של האופרה האיטלקית. הוא הופיע בתפקיד אלפרדו באופרה "לה טרוויאטה" מאת ורדי בניצוחו של מוטי. למד באקדמיה של הסולנים בתיאטרון האופרה לה סקאלה.

בין הופעותיו הבולטות: רדאמס ב"אאידה" מאת ורדי באופרה המלכותית של שטוקהולם, מקדף ב"מקבת" מאת ורדי באופרה העירונית של פיאצ'נצה, ריקרדו ב"נשף המסכות" מאת ורדי בראוונה, פינקרטון ב"מאדאם בטרפליי" מאת פוצ'יני, מנריקו ב"איל טרובאטורה" וישמעאל ב"נבוקו" מאת ורדי.

הופעותיו הבינלאומיות כוללות קונצרטים במוסקבה, סיאול וקזחסטן, "הליצנים" ו"קבלרייה רוסטיקנה" בלובליאנה.

לימד והעביר כיתות אמן באקדמיה על שם ווינצ'נצו בליני במילאנו.

הופעותיו הקרובות: "קבלרייה רוסטיקנה" ברייקה, "נבוקו" ו"איל טרובאטורה" בלובליאנה ו"טוראנדוט" בספליט.

שחף רגב בריטון

שחף רגב, הבריטון הישראלי-הונגרי, נולד בישראל. למד באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, בכיתתה של אגנס מסיני. היה חבר ב"מיתר" אופרה סטודיו של האופרה הישראלית, שם הופיע כסולן במגוון הפקות. הופיע כסולן עם תזמורת רבות, כמו: התזמורת הסימפונית ירושלים, תזמורת חיפה, הסינפונייטה הישראלית באר שבע, תזמורת הקאמרה הישראלית ירושלים ועוד.

הרפרטואר האופראי שלו כולל את פפגנו ב"חליל הקסם", פיגארו ב"נישואי פיגארו", מזטו ב"דון ג'ובאני" ונרדו ב"הגננית המתחזה" מאת מוצרט, שונאר ב"לה בואם", בטו ב"ג'אני סקיני" הנסיך יאמאדורי ו-הנציב הקיסרי ב"מאדאם באטרפליי" מאת פוצ'יני, ד"ר מלטסטה ב"דון פסקואלה", גספרו באופרה "ריטה" מאת דוניצטי ועוד.

נועה הופ שיאון מצו סופרן

בוגרת האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים. זכתה בפרסים במספר תחרויות ומופיעה כסולנית בהפקות וקונצרטים רבים ברחבי הארץ.

הרפרטואר שלה כולל את באבא ב"המדיום" מאת מנוטי, רוזינה ב"הספר מסביליה" מאת רוסיני, סוזוקי ב"מאדאם בטרפליי" מאת פוצ'יני, כרובינו ב"נישואי פיגרו" מאת מוצרט, לה פרוגולה ב"האדרת" מאת פוצ'יני, רינלדו ב"ארמידה ורינלדו" מאת סרטי ועוד. השתתפה בהפקות רבות של האופרה הירושלמית ובהפקות של האופרה הישראלית.

לב אלגרדט בס

נולד ברוסיה ועלה לישראל. בוגר הקולג' האקדמי במוסקבה על שם צ'ייקובסקי, הקונסרבטוריון של סנט פטרבורג, והאקדמיה לזמרים צעירים בתיאטרון מרינסקי. זוכה הפרס הראשון בתחרות זמרה בינלאומית בקייב, 2004; הפרס הגדול בתחרות הזמרה הבינלאומית "חנכית הזהב" בברלין, 2008, והפרס השני בפסטיבל הבינלאומי לזמרי אופרה צעירים, 2016.

השתתף באופרות ובפסטיבלים על במת תיאטרון מרינסקי. הרפרטואר שלו כולל, בין השאר את: שד המים ב"רוסקה" מאת דבוז'ק, זוניגה ב"כרמן" מאת ביזה, דון פרננדו ב"פידליו" מאת בטהובן, מזטו ב"דון ג'ובאני" מאת מוצרט ועוד.

עם האופרה הירושלמית בצע את התפקיד של טלפה ב"האדרת" מאת פוצ'יני.

מרק שיימר טנור

נולד ברוסיה ועלה לארץ בשנת 1990.

במשך שנים רבות היה חבר קבוע באופרה הישראלית, שבה הופיע כחבר מקהלה וגם כסולן.

הופיע כסולן עם תזמורות רבות בארץ ביניהן התזמורת הפילהרמונית הישראלית, תזמורת חיפה, ועוד.

הרפרטואר שלו כולל תפקידים כמו הדוכס ב"ריגולטו" מאת ורדי, רודולפו ב"לה בוהם" מאת פוצ'יני, ריקארדו ב"נשף המסכות" מאת ורדי, טוניו ב"בת הגדוד" מאת דוניצטי ועוד.

באופרה הירושלמית הופיע בתפקידים של אובלדו ב"ארמידה ורינלדו" מאת סארטי, טינקה ב"האדרת" מאת פוצ'יני ו-גאסטון ב"לה טראוויאטה" מאת ורדי.

דוד קובנסקי בס

סרגיי ברטנב טנור

זימרי 17

דימה נגרימובסקי בס

וונדי גרדנר מצו סופרן

חרות ישלח מצו סופרן

רומי זליג סופרן

希

מיילס סנדרסקי ילד

